

[Niels Helveg Petersen.]

af rationalisering ofre mere på produktudvikling og markedsføring af nye produkter også til glæde for forbrugerne. Min respekt for den tankevirksomhed, som ligger bag oppositionens standpunkt, kan jeg have på et meget lille stød.

Hvad angår ophævelse af prisstoppet for tjenesteydelser, vil oppositionen heller ikke medvirke, og begrundelsen er her, at man ikke kan kræve urimelige priser nedsat. Også denne begrundelse må jeg afvise. For det første har den hidtidige adgang til at nedsætte urimelige priser aldrig været benyttet; for det andet har vi en sådan bestemmelse allerede i henhold til anden prislovgivning. Men det er dog interessant at se, at begrundelsen for ikke at ville medvirke ikke er den, at prisstoppet for tjenesteydelser ophæves. Denne tilkendegivelse takker jeg for. Jeg havde jo ved første behandling nærmest indtryk af, at det var selve dette fundamentale, man fra oppositionen særlig var modstander af.

Og så vil jeg som hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) takke socialistisk folkeparti for de bemærkninger, man gør som begrundelse for at trække sine egne lovforslag tilbage, hvor man klart siger, at da den væsentligste del af det, man selv havde foreslået, nu videreføres på anden måde, skal man trække sine egne lovforslag tilbage. Der ligger jo heri, at der bibeholdes en meget væsentlig del af den hidtidige prislovgivning, og det kan i og for sig kun give anledning til den betragtning, at det jo egentlig er mærkeligt, at et parti ikke vil medvirke til en lovgivning, der gennemfører det væsentligste af det, man ønsker.

Poul Dam: Jeg forstod, at hr. Niels Helveg Petersen ikke havde nogen synderlig respekt for oppositionens tankevirksomhed. Der er ingen grund til at sige noget i modsat retning, for problemet eksisterer overhovedet ikke. Der er ikke noget at have respekt eller ingen respekt for. Hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger her var jo simpelt hen en gentagelse af nogle forholdsvis tomme fraser, som altid kunne bruges om oppositionen, ligegyldigt, hvad det drejede sig om, og man må altså affinde sig med, at dette er den nye linje, det unge håb i radikal politik. Det er værd at tage til efter-

retning, og jeg håber, at hr. Niels Helveg Petersens tale bliver udsendt over landet i bred udstrækning. Det skal nok gøre sin virkning.

De lovforslag, som nu bliver gennemført, imødekommer jo vore ønsker på et væsentligt punkt. Vi er ikke stillet i den situation, at den midlertidige lovgivning skal ophæves med ét slag pr. 1. november; men en ganske væsentlig del af den videreføres til 1. juli. Tidspunktet er jo interessant, for det vil sige, at til den tid er overenskomstsituationen og formodentlig også forhandlingerne med tjenestemændene overstået, og så kan man måske uden videre frigive det hele.

Det er klart, at den midlertidige lovgivning kan ikke trækkes ud i al evighed. Jeg ville i og for sig mene, at den for længst er blevet for gammel. Den burde for længst have været afløst af forbedringer af den øvrige prislovgivning og monopoltilsynslovgivning, således at vi kunne have fået noget, man kunne arbejde med på længere sigt. Vore lovforslag tilsigtede jo, at man fik en sådan forlængelse fra november til februar af de midlertidige love, at vi kunne få nogle mere varige love frem. Det får vi ikke lige i øjeblikket, og det må vi jo tage til efterretning. Det betyder ikke, at vi er holdt op med at interessere os for emnet. Vi tror, at befolkningen har et ganske overordentlig stort behov for en helt anden tillid til, at de priser, de betaler, er rimelige.

Når hr. Jørgen Jensen henviser til, at befolkningen har lagt mærke til, at priserne f. eks. på hårde hvidevarer er faldet meget stærkt, kan man jo sige, at dette er et udtryk for, at konkurrencen virker i den rigtige retning, men der er jo også en anden side af sagen, når det er muligt at få priserne på disse vareområder til at falde så fantastisk, som tilfældet er, således at man ikke alene har nogle priser, der er langt under de vejledende priser i en række forretninger, men mange steder får at vide, at en ting koster det eller det billigste, man kan få den til et andet sted; man kan simpelt hen komme med tilbud på den samme vare fra en anden forretning og sige: jeg vil have den til den pris. Men når det nu er sådan, giver det jo en mistanke hos forbrugerne om, at andre varer, hvor den samme effektive konkurrence ikke gør sig gældende, bliver betalt med urimeligt høje priser. Det